

Resolució 123/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 507/2018

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida

Informació reclamada: Autoritzacions d'abocament a xarxa.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Resum: L'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment; així ho manifesten taxativament tant l'informe de l'Administració, com la persona reclamant. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Aigua. Clavegueram. Aigües residuals, Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 de desembre de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 507/2018, presentada pel Grup municipal de La Crida-CUP contra l'Ajuntament de Lleida, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La Reclamació adjunta un escrit presentat pel Grup reclamant a l'Ajuntament el 24 de setembre de 2018 que afirma reiterar la sol·licitud d'informació d'un document adjunt, que hauria estat presentat el 10 de juliol de 2018, cosa que no s'acredita. Aquest document adjunt sol·licita la informació següent:

“1r. Quantes autoritzacions d'abocament a xarxa de clavegueram té actualment la Paeria en vigència?

2n. Donat que l'ordenança municipal sobre els abocaments d'aigües residuals al clavegueram del 1999 no estableix un pla de mostreig, perquè s'han realitzat 27 actuacions el 2017? Quin ha estat el criteri?”.

També demana documentació (normalment informes tècnics) d'una relació d'expedients identificats pel seu número i pel nom de l'establiment.

La Reclamació indica que l'Ajuntament no hauria facilitat resposta a les sol·licituds d'informació citades.

3. El 19 de desembre de 2018 la GAIP fa una petició d'esmena a la persona reclamant, en el marc del previst per l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPCAP), a fi de concretar la informació sol·licitada, atès que la documentació aportada fa referència a una sol·licitud de 10 de juliol de 2018 que no hauria estat acreditada, tot indicant que si la petició d'esmena no és atesa en el termini de 10 dies es considerarà desistida la Reclamació; també informa que mentrestant resta suspesa la tramitació de la Reclamació.
4. El 8 de gener de 2019, un cop esmenada la deficiència anterior, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
5. L'1 de febrer de 2019 l'Alcaldia de Lleida informa a la GAIP que el 24 de gener de 2019 l'Ajuntament hauria tramès la informació sol·licitada al grup municipal reclamant.
6. El 6 de febrer de 2019 la GAIP trasllada l'informe anterior al regidor reclamant, tot indicant-li que si no argumenta el contrari en el termini de cinc dies s'entendrà satisfeta la seva sol·licitud d'informació.
7. El 8 de febrer de 2019 la GAIP rep un informe de la Regidoria de l'Hàbitat Urbà de Lleida, que indica que no es podria facilitar accés de la persona reclamant a cinc dels expedients demanats per manca-los alguna documentació.
8. Després que la GAIP iniciés els contactes per convocar la sessió de mediació, el 15 de febrer de 2019 l'Ajuntament de Lleida fa la següent comunicació a la Comissió: "D'acord amb les vostres indicacions i en resposta a la vostra trucada per programar la mediació en relació a la reclamació 507/2018, us comunico que el Director de Serveis i Coordinació General de l'Ajuntament de Lleida, s'ha posat en contacte amb el regidor del Grup municipal Crida per Lleida-CUP (reclamant), per comunicar-li que se li lliurarà la documentació que manca en relació a la reclamació 507/2018, tant aviat com es disposi d'aquesta. El regidor reclamant ha mostrat el seu acord".
9. El 19 de febrer de 2019 la GAIP notifica l'anterior comunicació de l'Ajuntament de Lleida a la persona reclamant i li demana que indiqui a la GAIP en el termini de cinc dies si vol continuar amb el procediment de mediació o prefereix que la GAIP resolgui la Reclamació.

10. El 4 de març de 2019 la persona reclamant indica a la GAIP que ha rebut tota la informació relativa a aquesta Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMLRC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència.

A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMLRC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1^a.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment; així ho manifesten taxativament tant

l'informe de l'Administració, com la persona reclamant. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 507/2018, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.